

συνένο, εἰς τὴν ἔρευναν τῆς μεθρας τοῦ λογιστοῦ, ὥστε δὲν ἡσυχάζῃ τὸν φίλον του πλοσιζόντα.

Αἱ πρὸς ἀλλήλους φιλοφροσύναν ὑπῆρξεν πολλὰ ἡλίκα, διότι ὁ φρόνιμος φεῖδεται καὶ χρόνου καὶ λόγων. Οὐδὲν ἀφήσαντες τὰς περιττολογίας μετέβησαν εἰς τὴν περὶ ἀνθρώπου καὶ τοῦ νοῦς αὐτοῦ ἔρευναν. Ἐνταῦθα δὲ διατρίψαντες ἱκανὴν ὥραν μετεπήδησαν εἰς ἄλλο οὐχ ἥττον σπουδαῖον ἀντικείμενον τὴν Ἠθικήν.

Εἰς τισαύτην ἀνκιδεῖν καὶ ἀνοησίαν κατανατῶν ἡ ἀμνηστία τὸν ἄνθρωπον, ὥστε τὸν πείθει νὰ νομίζῃ ἀνήτους τοὺς πλέον συνετούς, καὶ παράφρονας τοὺς πλέον φρονίμους.

K. I

ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΝΩΝ ΦΥΤΩΝ

Πατρίς τοῦ Δημητριάκου καρπού ἡ πράκη εἶναι δύσκαλον νὰ προσδιορισθῇ. Βέβαιον δὲ εἶναι ὅτι διεδόθη ἀπὸ τόπον εἰς ἥτοπον. Ὁ βοῶμυ, (βοῶμι) *arrea sativa*, ἔχει πατρίδα τὰ βορειότερα μέρη τῆς Ἀσίας. Ἡ βορζα *secale* μετεφέρθη εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὴν μεσαιῶνα ἀπὸ τὴν Μογγολίαν ἀπὸ τῶν σταυροφορικῶν πολέμων. Ἡ κριθὴ ἐκομισθῇ ἐκ τῆς Ἀρμενίας, κατ' ἄλλους δὲ ἀπὸ τὴν βορείον Ἀφρικὴν, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα ἐκομισθῇ κατὰ τοὺς ἐρχοτάτους χρόνους, διότι ἀναφέρεται εἰς τὸν Ὀμήρον ὡς τροφὴ τῶν ἵππων. Ἡ κέγχρος κατὰγεται ἔκ τὰ θερμότερα πῆς Ἀσίας μέρη. Τὸ ὀρύζιον ἀπὸ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας καὶ ἐκείθεν εἰς τὰ μεσημβριώτερα πῆς Εὐρώπης καὶ ἀλλοχοῦ. Τὸ ἀραβόσιτον ἐκ τῆς Ἀμερικῆς, ὥς τε πρὸ τῆς ἀνακλύψεως αὐτῆς, ἤγουν πρὸ 350 ἐτῶν δὲν ἦτο γνωστὸν εἰς τὴν εὐρώπην. Ἡ δὲ κυρίως αὐτοῦ πατρίς εἶναι ἡ Παραδοχίη. ὅλα ὅμως τὰ εἶδη ταῦτα ἔχουσι πρώτην μίαν ἀρχὴν, ἐξ ἧς παρήχθησαν, καὶ αὕτη φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ Ἀσία, ἐξ ἧς ἐφάνη καὶ ὁ ἄνθρωπος. Τοῦ δὲ σίτου πατρίς πιθανώτερον εἶναι τὸ μέρος τὸ μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος. Ἡ συκὴ καὶ Ἀμυγδαλὴ ἀπαντῶνται αὐτοφύει· εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γεωργίαν. Εἰς τὴν Περσίαν ἡ περσικὴ μῆλα [ρόδακινέα]. Ἡ ροία (ρόδις), πρὸς ἀνατολὰς τῶν Κανκασίων ὀρέων. Τὸ λεμόνι καὶ κύτρον ἦσαν γνωστὰ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ ὀνομάζονται μῆλα Μηδικὰ, διότι κατὰγνεται ἀπὸ τὴν Μηδεῖαν ἰδίον ὄνομα διὰ τὸ λεμόνι παρὰ τοῖς Ἀρχαίοις δὲν ὑπάρχει. Τὸ πορτοκάλιον δὲν ἦτον εἰς τοὺς ἀρχαίους γνωστὸν, ἐκομισθῇ δὲ εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Σινῶν, (*Citrus asranquius*) ἡ τῆς ἀμπέλου πατρίς εἶναι ἡ Κοχλίς κατὰ τὴν Κασπίαν θάλασσαν, καὶ ἐκομισθῇ πρῶτον μὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκείθεν δὲ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη.

ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ ἐν Ἀγγλίᾳ.

Οἱ Ἀγγλοὶ γνωρίζοντες τὸ ἐκ τοῦ χάρτου προκύπτον ἀνεκτίμητον ὄφελος ἐπεμελήθησαν τὴν παραγωγὴν καὶ

παραγωγὴν αὐτοῦ ὅλαις δυνάμεσιν. Ἐντεθὲν ἡ Κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὰ εἰς τοὺς νεκροὺς σάβανα, ὡς συνηθίζεται εἰς τὴν λαμπρὴν Εὐρώπην, διὰ νὰ μὴ ἀφανίζονται ἐπὶ ματαίῳ τὰ φάκη, ἅτινα χρησίμευσαι μὲν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ χαρτίου. εἶναι δὲ παντάπασιν ἄχρηστα εἰς τὸ θαπτόμενον νεκρὸν σῶμα. Ἐκ τῶν 23, 000, 000 κατοίκων τῶν Βρετανικῶν νήσων ἀποθνήσκουσιν ἐτησίως ἕως 200, 000, τῶν ὁποίων τὸ σάβανον ζυγίζον μίαν λίτρην, ἐθέλει σπερᾶσαι τὰ χαρτοποιεῖα ἀπὸ 2 000-, 000, λίτρ.

Ἡ εἰσρογὴ ξένου χάρτου δὲν εἶναι μὲν ἐμποδισμένη, εἶναι ὅμως ἐπιβεβρυμένη μὲ μεγάλους τελωνιακοὺς δασμοὺς καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐξοδευταὶ αὐτὸ ἡ τῆς Ἀγγλίας, ἥτις ὅμως εἶναι καὶ καλλιτέρας ποιότητος, εἰ καὶ ἀκριβέστερας.

Ὅσος δὲ κατασκευάζεται δι' ἐκδόσεις βιβλίων Ἑλληνικῶν Ἀπινικῶν καὶ Ἀνατολικῶν γλωσσῶν εἶναι ἐλευθερὸς παντός φόρου, καὶ τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις τῆς φιλομαθείας τοῦ σπουδίου τοῦτου ἔθνους· ὁμοίως δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδεμίαν φορολογίαν καὶ τὰ ἐξωθεν εἰσκαμιζόμενα βράχνη.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΖΩΩΝ ΚΑΙ ΦΥΤΩΝ

Παρατηρήθη, ὅτι ὅσον ταχύτερον ἀναπτύσσεται ἐν ζωῶν ἡ φυτῶν, τόσον ταχύτερον καὶ ἀποθνήσκει. ὥστε ἡ ζωὴ φεναται ὅτι εἶναι ἀνάλογος τῆς ταχύτητος τῆς ἀναπτύξεως ζωῶν τινὸς ἡ φυτοῦ. Λιότι εἶναι παρατηρημένον ὑπὸ τῶν φυσιολόγων ὅτι οἱ τάχως ἀναπτυσσόμενοι ἄνθρωποι εἴτε τὸ σῶμα εἴτε τὸν νοῦν εἶναι καὶ ταχύνητοι. Καὶ ἂν λοιπὸν παῖς τις ἀναπτυχθῇ διανοητικῶς πρὸ τοῦ ἀρμοδίου κειροῦ, ὁ τοιοῦτος ἡ ἀποθνήσκει πρὶν γηράσκει, ἢ δὲν διαρκεῖ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἡ μεγάλη καὶ πρέπει ἄρα ἡ διανοητικὴ ἀνάπτυξις νὰ συμβαδίζῃ τῇ σωματικῇ. Οἱ δὲ μεγάλοι ὀργανισμοὶ εἶναι καὶ μακροβιώτεροι· οὕτω ἐντομὰ τινα καλούμενα ἐφ' ἡμέραν, ὡς μίαν μόνην ζῶντα ἡμέραν, τοῦτα εἰς τὴν κατάστασιν σκόληκος ἐντελέστερα ἀποκαθηστάμενα ζῶσι καὶ περισσότερον. οὕτω καὶ φυτὰ εἶναι ἄλλα μὲν ἐνίκυσια, ἄλλα δὲ διετῆ καὶ ἄλλα πολυχρόνια. τὰ μὲν πρῶτα ἀναπτυσσόμενα ταχύτερον, ἀποθνήσκουσι διὰ τοῦτο καὶ ταχύτερον, οὕτω καὶ τὰ διετῆ, ὡς εἶναι τὰ κρόμμια, ἐνῶ τὰ πολυετῆ ζῶσι πολλὰς πλείστα ἐτη, Εἰς τὸν ποταμὸν Νερποῦτε τῆς Περσίας ὑπάρχει μία συκὴ μεγίστη, τῆς ὁποίας ἡ σκιὰ κατέχει 2,000 τετρογωνικοῦ πόδας, καὶ ὑπὸ τὴν ὁποίαν 7,000 αὐθροποὶ δύναται νὰ σταθῶσιν. Τὴν συκὴν ταύτην εἶδε ὁ Νέρχος ὁ τοῦ μεγάλου Ἀ'λεξάνδρου Ναύορχος, καὶ ζῆ λοιπὸν 2500 ἐτη ἡ συκὴ αὕτη *sicus indanus* καλεῖται. Ὁ ποτάμιος κερκίνας ζῆ μόλις 20 ἐτη. ἰχθύες δὲ τινες ζῶσιν 200 ἐτη. ἡ μέλισσα 10, ὁ Κροκοδείλος 40, κ.λπ. ὅσων λοιπὸν ἡ ἀνάπτυξις εἶναι βραδυτέρα, ταῦτα εἶναι καὶ μακροβιώτερα. Χελῶνες ἔζησαν 36 ἐτη οἱ κόκκινοὶ Ψιτακοὶ 80 ἕως 100. αἱ ὄρνιθες 20—30 ὁ χὴν ζῆ 100 ἐτη. ὁ ἵππος ἕως 60.

Τὰ δὲ φυτὰ εἶναι μακροβιώτερα τῶν ζώων. Ἡ Καρύα ἔχει χρειαν 300 ἐτῶν ν' ἀναπτυχθῇ, καὶ μετὰ ταῦτα

δύναται νὰ ζήσῃ 1,000 ἔτη. Γάλλος τις περιηγητὴς ἀναφέρει ὅτι ἐν Ἀφρική εἶδε πλάτανον ἔχουσαν περίμετρον 40 πόδας καὶ ὕψος ἀνάλογον. Αἱ δρυὶς δὲ τοῦ Διδάκου εἶναι τοῦ ἐξαισιωτέρου μεγέθους.

Περὶ τῆς λέξεως ὠραῖος.

Ὡραῖος, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἀριστοτέλους, δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ προσφυῶς καὶ καταλλήλως, παρ' ὃ ἔχων τὸ σῶμα καὶ μέγας καὶ εὐπαγὲς εἰς ὅλα τὰ μέρη. Τῷ ὄντι περὰ Λατίνοις λέγεται pulcher μόνον ὁ ὢν καὶ κατὰ τὸ ἀνάστημα τοῦ σώματος, ὁ εὐταρκος, ὁ εὐσωμος. Εἰς ὅλλας δὲ χάριτας τοῦ σώματος ἔχουσι τὸ formosus, gratus κτλ. Οἱ Γάλλοι δὲν προφέρουσι βέλαια bel homme, ἢ belle femme, ἐὰν δὲν ἔχη καὶ τὴν συμμετρίαν περὶ δὲ τοῖς Ἕλλησιν ἡ λέξις ὠραῖος, α, ὡς ὀρθοὶ καὶ τὸ γινόμενον ἐν ὠρᾷ, ἐν δέοντι καιρῷ, καὶ λέγεται εἰς ἄλλης, εἰς ὕδωρ, εἰς καρπούς, εἰς θάνατον, καὶ εἰς ἄλλὰ ὠραῖα πολλάκις ὀρθοὶ τὴν ἐπίγαμον, τὴν οὖσαν εἰς ἡλικίαν ὑπανδρείας. Ὁ Γκιγνὸς μὲ μόνην τὴν λέξιν ὠραῖους ὀνομάζει ὅλους τοὺς καρπούς τῆς γῆς, τέπωνις, σῖκα, μήλα, καὶ ὅσους συνέλεγον τὸ θέρος, τὸ ὁποῖον ὠνόμαζον ὠραν ἔτους, καθ' ὃ ἀνατέλλει ὁ Σείριος ἀστὴρ, εἰς τὴν κερὸν τοῦ Κυνοκάρυατος, δηλαδὴ τὸν Ιούλιον, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου. ὠραῖον ὕδωρ, γὰρ εἰ ὁ ὑποκράτης καὶ ἐννοεῖ νερόν τῆς ὠρας, ἤγουν τὴν βροχὴν τοῦ θέρους. Στεφανοῦμενοι τοῖς ὠραίοις ἄνθρωποι, ἔχει ὁ Ἀθήναιος, καὶ ἐννοεῖ τὰ ἄνθη τοῦ θέρους. ὠραῖος ἀπὲθνε, λέγει ὁ Πλούταρχος, δηλαδὴ γερωῖ, εἰς ηλικίαν καθ' ἣν ἀποθνήσκωμεν οἱ ἄνθρωποι.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ καὶ ΦΙΛΟΚΛΗΣ.

Φιλόσοφος τις, ὀνομαζόμενος Ἀθηνόδωρος, διήγεν εἰς τὰς Ἀθήνας, τιμώμενος ὑπὸ πάντων διὰ τὴν σοφίαν του διὰ τὴν ὁποίαν εἰδείκνυε πρὸς τοὺς φίλους του εὐλαβεῖσθαι, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ καὶ ἐξαιρετὰ ποτερήματα. ἐπειδὴ δὲ ἐπασχε καὶ αὐτός, ὅτι συνέλθας πάσχουσιν ἢ τοιούτων χαρακτηρίων καὶ ἀρετῶν ἄνθρωποι, ἤγουν ἀρχαίμων, ὥστε πολλάκις ἐστερεῖτο καὶ αὐτὸς τῶν πρὸς τὸ ζῆλον ἀγκυλίων πολλοὶ τὸν ἐπρόσφερον βοήθειαν, καὶ ὁμῶς ὁ διὰ τὴν πανίαν του καυχώμενος, μᾶλλον, ἢ ὁ Κροῖπς, διὰ τοὺς ἡτταυροὺς του Ἀθηνόδωρος, οὐδενὸς ἄλλου τὰς προσφορὰς ἐδέχετο, περὶ τὰς τοῦ φίλου του Φιλοκλέους, ὅστις ἔχων στενοτάτην μετ' αὐτοῦ φιλίαν δὲν ἐλείπε ποτε συντρέγων αὐτὸν εἰς πᾶσαν περίστασιν. Ἐν τούτοις ἡ τύχη ἠθέλησε νὰ χωρίσῃ τοὺς δύο τούτους Μέντορας, διὰ νὰ δείξῃ ἵσως, ὅτι ἡ φιλία δὲν πρέπει νὰ καλύπτεται οὐδ' ὑπ' αὐτὴν τὴν πλῆξιν τοῦ τέφρου. Ἀπέθανε λοιπὸν ὁ Ἀθηνόδωρος εἰς τὸ ἄνθος ἰσχυρῆς γῆς· ἡλικίας του ἡ δὲ σύζυγός του παραλθούσα τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν πρὸ τοῦ θανάτου του ἔκαμε, ἐκόμεσεν αὐτὴν κατὰ τὴν περὶ γελίαν τοῦ Διαθέτου εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου. Οἱ Δικασταὶ γνωρίζοντες, ὅτι ὁ Ἀθηνόδωρος δὲν εἶχε τι νὰ διαθέσῃ, ἤνοιξαν αὐτὴν μετὰ πλείστης περιεργείας, ἀλλὰ δὲν εὗρον γεγραμμένα, εἰμὴ τὰ ἐφορᾷς. Ἀφῖνω εἰς τὸν Φι

λοκλέα τὸν εὐλακρινέστερον τῶν φίλων μου τὴν σύζυγον καὶ τὴν μονογενὴ μου θυγατέρα, ἐπιθυμῶν τὴν μὲν νὰ νυμφευθῇ, τὴν δὲ νὰ ἀναθρέψῃ ὡς ἰδίον του τέκνον. Ἡ διάταξις αὕτη ἐκίνησε μὲν τὸν γέλωτα τῶν Δικαστῶν, δὲν ἔλλειψαν ὁμῶς νὰ διακινώσωσιν αὐτὴν πρὸς τὸν Φιλοκλέα, ὅστις παρουσιασθεὶς πρὸς αὐτοὺς μὲ σοβαρὸν ἥθος, ἐνένησα, εἶπε, τὸ ζήτημα τοῦ Ἀθηνοδώρου, καὶ θέλω τὸ ἐκτελέσει, ὡς πιστὸς φίλος. Στραφεὶς δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, μέχρι τῆς σήμερον, εἶπε, εἴσο σύζυγος τοῦ Ἀθηνοδώρου, εἰς τὸ ἐξῆς δὲ κατὰ τὴν θέλησιν ἐκείνου θέλεις εἶσαι ἰδική μου. Μὴ νομίσης, ὁμῶς, ὅτι πρέπει νὰ λησμονήσῃς ποτὲ ἐκείνον, τοῦ ὁποῖου ἡ μνήμη θέλει μένει αἰείπατε ἀνεξάλειπτος ἀπὸ τὴν καρδίαν μου. Δι' οὐδὲν ἄλλο θέλω μὲν ὁμιλεῖ καθ' ἑκάστην, εἰμὶ διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ ποτερήματα ἐκείνου, διὰ τὴν πρὸς τοὺς φίλους του εὐλακρίαν, καὶ τὴν πρὸς τοὺς συγγενεὶς του συμπάθειαν, ὡς πρὸς τὴν θυγατέρα σου θέλω ἀναθρέψῃ αὐτὴν μετὰ τῆς ἰδικῆς μου, καὶ θέλω κάμω πρὸς αὐτὴν, ὅ,τι δὲν ἤθελεν ἴσως κάμει αὐτὸς ὁ πατὴρ της, ἐὰν ἔζη. Οἱ Δικασταὶ τότε θαυμάζοντες τὴν εὐλακρίαν τῶν δύο φίλων, ἐπήρεσαν τὴν Φιλοκλέαν, καὶ τὸν ἀπέπεμψαν μετὰ χειροῦ κροτήσεων.

Πόσον σπάνιοι εἶναι τοιοῦτοι φίλοι, καὶ μάλιστα σήμερον, ὅτε μόνον πιστὸν φίλον νομίζουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸ θανάτιον,

Κ. Ισ.

Ὅτε οἱ Ἕλληνες μετὰ δεκαετὴ πολιορκίαν ἐκυρίευσαν τὴν Τρωάδα, ἐκήρυξαν πρὸς τοὺς ἀπελευθερούς Τρωαδίτας, ὅτι ἰδύνατο νὰ λάβῃ ἕκαστος μόνον ἐν ἑκ τῶν κτημάτων του καὶ νὰ ἀνχωρήσῃ. Αἰνείας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγγίσου Ἡγεμῶν τότε τῆς Δαρδανίας καὶ εἰς τῶν ἀνδρειοτέρων πολεμιστῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων, παραβλέψας ὅλα τὰ λοιπὰ, ἐπροτίμησε τὰ εἶδωλα τῶν πατρικῶν του Θεῶν, διὰ τὸ ὅποιον εὐχραστήθεντες οἱ Ἕλληνες τῷ ἐσυγχώρησαν νὰ λάβῃ μαζὴ του καὶ δευτέρου πρᾶγμα. Οὗτος δὲ ὡς δευτέρου ἐπροτίμησε τὸν γυρᾶνον πτετέρα του, τὸν ὁποῖον σηκώσας εἰς τοὺς ὤμους του ἐξέφερε τῆς πόλεως. Θαυμάσαντες δὲ καὶ διὰ τοῦτο οἱ Ἕλληνες, τῷ ἐσυγχώρησαν νὰ λάβῃ ὅλα τὰ κτήματά του, ὑποδεικνύοντες διὰ τούτου ὅτι οἱ εὐσεβεῖς καὶ φιλογεννήτορες ἐπισύρουσι τὸ σέβας καὶ τὴν τιμὴν καὶ τῶν πλέον θανάσιμων των ἐχθρῶν. Κ. Ισ.

Ἡ ΑΓΑΘΟΠΟΪΑ.

Μεγαλητέρα ἡδονὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ περ' ἑκέναν τὰς ὑπείαν αἰσθάνονται αἱ εὐγενεῖς ψυχαὶ ἔταν ἀγαθοποιῶσι τοὺς ὁμοίους των. Ὁ ἀγκυοὺς συναισθάνεται εἰς ἐκὺντὸν μεγαλειῶν τι ἀκαταμάχητον· διότι οἰκτιροῦται μὲν μετὰ τῆς θεῆας φρίσεως, δεσμεύει δὲ τὰς ψυχὰς τῶν ὁμοίων μὲ τὰ ἔλκτα δεσμὰ τῆς ἀγαθοποιίας, ἅτινα ὡς σκῶρος βιβρώσκει, οὐδὲ φορὰ τις τυχαία νὰ διαρρήξῃ δύναται. Θαρβᾶλέως ὁ ἀγαθοποιὸς παρουσιάζεται εἰς τὰς ὁμηγύρεις τῶν ὁμοίων του, παρὰ τῶν ὁποίων ὑποδέχεται μετὰ φαιδρῶ καὶ εὐγνώμονος προσώπου. Θαρβᾶλέως διαδίδει μετὰ τῶν τῶν ὁποίων τὰς εὐφημίας ἀκρῶν αἰσθάνεται εἰς ἐκὺντὸν θεῖαν τινα ἀγαλλίασιν, ἀντάλλαγμα